

VRCHNOST A PODDANÍ

Těžký život nevolníků vedl po celé 17. a 18. století k selským rebeliím. Známá byla vzpoura Chodů z Domažlicka. Ti kdysi sloužili jako strážci hranice a byli zproštěni robotních povinností. Nový majitel panství Lammingen, Chody zvaný Lomikar, privilegium neuznal a nařídil Chodům robotovat. Vůdce chodských rebelů Jan Sladký zvaný Kozina si jel stěžovat do císařské kanceláře v Praze i ve Vídni, byl však uvězněn a nakonec popraven. Podle pověsti prý Lomikara vyzval do roka a do dne k božímu soudu, a Lammingen pak skutečně zemřel. Selské rebelie však pokračovaly. K té nejnámější došlo u Chlumce.

Ale to nejde, my hlídáme hranice, my jsme lepší lidi!

Váš pán Lammingen vzkazuje, že vaše privilegia už neplatí, budete robotovat jako všichni ostatní.

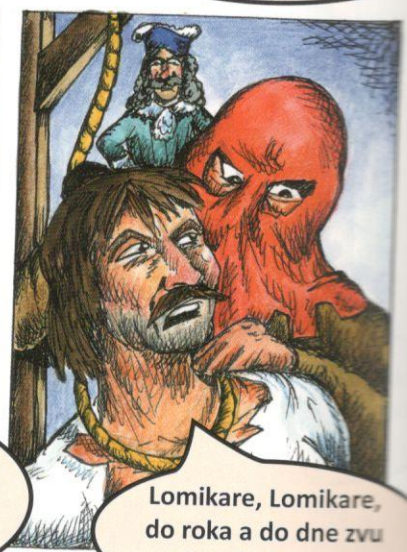
Jedu si stěžovat k císaři pánu.

Máme to potvrzené od králů.

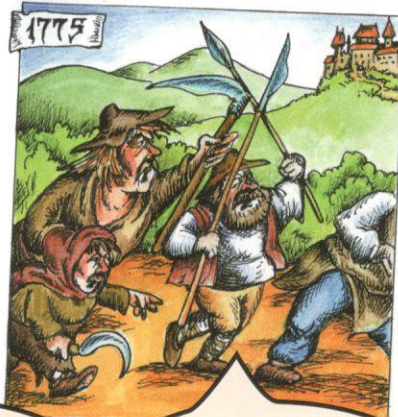
To jsme dopadli! Tak to je, když se chce člověk s pány dohodnout po dobrém...

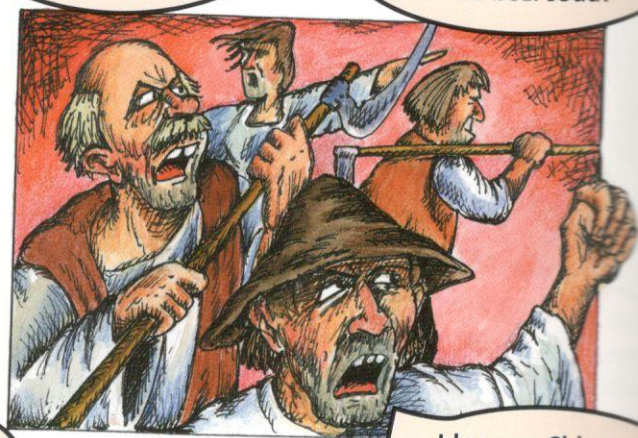
Lomikare, Lomikare, do roka a do dne zvů tě na boží soud!

Dnes je to rok a den, co mě Kozina proklel. To nepřežiju!

My chceme zrušit robotu! Jde se na pány!

Jde se na Chlumec. Uděláme jim ze zámku kůlničku na dříví!